

До Верховної Ради України

ПОДАННЯ
про надання згоди на притягнення
до кримінальної відповідальності, затримання та арешт
народного депутата України Бойка Юрія Анатолійовича

м. Київ

«___» липня 2015 року

Старший прокурор другого відділу управління процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих центрального апарату Генеральної прокуратури України Лупу Адріан Корнелович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 12013220540000400,

ВСТАНОВИВ:

Генеральною прокуратурою України здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12013220540000400 від 13.02.2013, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч.ч. 3, 4 ст. 190, ч. 5 ст. 191, ч. 2 ст. 205, ч. 3 ст. 212, ч. 1 ст. 255, ч.ч. 1, 4 ст. 358, ч.ч. 1, 2 ст. 364, ч.ч. 1, 2 ст. 366, ч. 1 ст. 388 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що на підставі постанови Верховної Ради України «Про формування складу Кабінету Міністрів України» від 11.03.2010 N 1968-V Бойко Ю.А. з 11.03.2010 призначений на посаду Міністра палива та енергетики України, яку він обіймав до 09.12.2010.

З 10.12.2010 на підставі указу Президента України від 09.12.2010 №1111/2010 Бойко Ю.А. призначений на посаду Міністра енергетики та вугільної промисловості України, яку він обіймав до 24.12.2012.

Відповідно до ст. 113 Конституції України, Кабінет Міністрів України є вищим органом у системі органів виконавчої влади. Кабінет Міністрів України відповідальний перед Президентом України і Верховною Радою України, підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України у межах, передбачених цією Конституцією. Кабінет Міністрів України у своїй діяльності керується цією Конституцією та законами України, а також указами Президента України

та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України.

Статтею 114 Конституції України передбачено, що до складу Кабінету Міністрів України входять Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр, віце-прем'єр-міністри, міністри.

Статтею 120 Конституції України передбачено, що організація, повноваження і порядок діяльності Кабінету Міністрів України, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади визначаються Конституцією і законами України.

Згідно із ч. ч. 1, 2 ст. 1 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» № 2591-VI від 07.10.2010 (далі - Закону) Кабінет Міністрів України (Уряд України) є вищим органом у системі органів виконавчої влади. Кабінет Міністрів України здійснює виконавчу владу безпосередньо та через міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, Раду міністрів Автономної Республіки Крим та місцеві державні адміністрації, спрямовує та координує роботу цих органів.

Статтею 6 Закону визначено, що посади членів Кабінету Міністрів України належать до політичних посад, на які не поширюється трудове законодавство та законодавство про державну службу. Статус членів Кабінету Міністрів України визначається Конституцією України, цим та іншими законами України.

Статтею 44 Закону визначено, що Міністр України - член Кабінету Міністрів України забезпечує виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України, формування та реалізацію державної політики, виконання інших покладених на Кабінет Міністрів України завдань і повноважень у відповідній сфері; здійснює керівництво міністерством (крім міністра, який не очолює міністерство) та на виконання вимог законодавства в межах наданих йому повноважень визначає політичні пріоритети, стратегічні напрями роботи міністерства і шляхи досягнення поставленої мети, спрямовує та координує діяльність відповідних центральних органів виконавчої влади; подає на розгляд Кабінету Міністрів України проекти законів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, розробником яких є міністерство чи центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується ним; видає обов'язкові до виконання накази з питань, що належать до сфери діяльності міністерства та центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується ним; бере участь у розгляді питань на засіданнях Кабінету Міністрів України та вносить пропозиції щодо порядку денного засідань Кабінету Міністрів України; здійснює інші повноваження, передбачені цим та іншими законами.

Статтею 45 Закону визначено, що члени Кабінету Міністрів України особисто несуть відповідальність за стан справ у доручених їм сферах державного управління.

Згідно із ст. 6 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» 17.03.2011 № 3166-17 Міністерство є центральним органом виконавчої влади,

який забезпечує формування та реалізацію державною політики в одній чи декількох визначених Президентом України сферах, проведення якої покладено на Кабінет Міністрів України Конституцією та законами України. Міністерство очолює міністр України (далі - міністр), який є членом Кабінету Міністрів України.

Згідно Указів Президента України «Про Міністерство палива та енергетики України» №598/2000 від 14.04.2000 та норм Положення про Міністерство палива та енергетики України, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 02.11.2006 р. № 1540 встановлено, що основними завданнями Мінпаливенерго є державне управління паливно-енергетичним комплексом; забезпечення реалізації державної політики в паливно-енергетичному комплексі; забезпечення енергетичної безпеки держави; розроблення пропозицій щодо вдосконалення економічних важелів стимулювання розвитку паливно-енергетичного комплексу; участь у формуванні, регулюванні та вдосконаленні ринку паливно-енергетичних ресурсів.

Окрім того, Міністр: керує Міністерством, несе персональну відповідальність за розроблення і реалізацію державної політики у паливно-енергетичному комплексі, виконання Міністерством своїх завдань і функцій; спрямовує і координує як член Кабінету Міністрів України здійснення центральними органами виконавчої влади заходів з питань, що належать до його компетенції, визначає на виконання вимог законодавства в межах наданих йому повноважень політичні пріоритети та стратегічні напрями роботи Міністерства, шляхи досягнення поставлених цілей; подає в установленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів України проекти законів України, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, розробником яких є Міністерство; вносить в установленому порядку Прем'єр-міністрові України подання про призначення на посаду і звільнення з посади заступників Міністра, керівників та заступників керівників центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується через Міністра; затверджує програми і плани роботи Міністерства та звіт про їх виконання; підписує нормативно-правові акти Міністерства; приймає рішення щодо розподілу бюджетних коштів, головним розпорядником яких є Мінпаливенерго; погоджує проекти законів України, актів Президента України та Кабінету Міністрів України з питань, що належать до компетенції Міністерства; порушує в установленому порядку питання про притягнення до дисциплінарної відповідальності заступників Міністра.

Згідно положення про Міністерство енергетики та вугільної промисловості України, затвердженого Указом Президента України від 06.04.2011 № 382/2011 Міністр як керівник Міненерговугілля України, очолює Міненерговугілля України, здійснює керівництво його діяльністю, визначає пріоритети роботи Міненерговугілля України та шляхи виконання покладених на нього завдань, затверджує плани роботи Міненерговугілля України, звіти про їх виконання, організовує та контролює виконання Конституції та законів

України, актів і доручень Президента України, актів Кабінету Міністрів України в апараті Міненерговугілля України, а також підприємствах, в установах та організаціях, що належали до сфери управління Міненерговугілля України, подає на розгляд Кабінету Міністрів України розроблені проекти законів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, затверджує положення про самостійні структурні підрозділи апарату Міненерговугілля України, призначає на посади та звільняє з посад за погодженням із головами відповідних місцевих державних адміністрацій керівників підприємств, установ та організацій, що належали до сфери управління Міненерговугілля України, бере участь у розгляді питань на засіданнях Кабінету Міністрів України та вносить пропозиції щодо порядку денного таких засідань, розподіляє обов'язки між своїми заступниками, скликає та проводить наради з питань, що належали до його компетенції, здійснює інші повноваження відповідно до законів та актів Президента України.

Наказами Міністра палива та енергетики (енергетики та вугільної промисловості) України «Про функціональні повноваження Міністра та його заступників» від 28.04.2010 №166, 28.07.2010 №276, 01.11.2011 №669 на Міністра покладено керівництво діяльністю Міністерством, визначення пріоритетів роботи, затвердження положень про самостійні структурні підрозділи апарату Міністерства, подання на розгляд Кабінету Міністрів України розроблені проекти законів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, та інші повноваження.

Відповідно Бойко Ю.А., як Міністр, був наділений відповідними повноваженнями і був зобов'язаний чітко дотримуватись вказаних вище нормативно-правових документів та діяти в межах повноважень у суворій відповідності до вимог законодавства, зокрема перелічених вище положень.

Далі, Бойко Ю.А. на підставі Указу Президента України №728/2012 від 24.12.2012 зайняв посаду Віце-прем'єр-міністра України у сферах екології, природних ресурсів, енергетики, космічної діяльності, вугільної промисловості та промислової політики, яку обіймав до 27.02.2014.

Відповідно до ст. 113 Конституції України, Кабінет Міністрів України є вищим органом у системі органів виконавчої влади. Кабінет Міністрів України відповідальний перед Президентом України та підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України у межах, передбачених у статтях 85, 87 Конституції України. Кабінет Міністрів України у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, актами Президента України.

Статтею 114 Конституції України передбачено, що до складу Кабінету Міністрів України входять Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр, три віце-прем'єр-міністри, міністри.

Статтею 120 Конституції України передбачено що, організація, повноваження і порядок діяльності Кабінету Міністрів України, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади визначаються Конституцією і законами України.

Згідно зі ст. 43 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» № 2591-VI від 07.10.2010 (далі - Закону) Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністр України згідно з розподілом повноважень: забезпечує виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України, виконання інших покладених на Кабінет Міністрів України завдань і повноважень у відповідних напрямках діяльності; забезпечує підготовку питань для розгляду на засіданнях Кабінету Міністрів України, попередньо розглядає і погоджує проекти законів, актів Президента України, що готуються Кабінетом Міністрів України, та проекти відповідних актів Кабінету Міністрів України, сприяє узгодженню позицій між членами Кабінету Міністрів України, вносить пропозиції щодо порядку денного засідань Кабінету Міністрів України; забезпечує взаємодію Кабінету Міністрів України з Президентом України та Верховною Радою України з питань діяльності Кабінету Міністрів України, інших органів виконавчої влади; бере участь у розгляді питань на засіданнях Кабінету Міністрів України, має право бути присутнім на засіданнях Верховної Ради України та її органів, брати участь у роботі колегій міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, у засіданнях Ради міністрів Автономної Республіки Крим; за рішенням Кабінету Міністрів України здійснює керівництво консультативними, дорадчими та іншими допоміжними органами, що утворюються Кабінетом Міністрів України; представляє в установленому порядку Кабінет Міністрів України у відносинах з іншими органами, підприємствами, установами та організаціями в Україні та за її межами; веде переговори і підписує міжнародні договори України відповідно до наданих йому повноважень; здійснює інші повноваження, передбачені цим та іншими законами.

Указом Президента України від 24 грудня 2012 р. № 731 “Деякі питання забезпечення виконання покладених на Кабінет Міністрів України завдань і повноважень”, підтримано пропозицію Прем'єр-міністра України щодо забезпечення виконання покладених на Кабінет Міністрів України завдань і повноважень у сферах екології, природних ресурсів, енергетики, космічної діяльності, вугільної промисловості та промислової політики - Віце-прем'єр-міністром України Бойком Ю.А.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України «Про визначення питань, що належать до компетенції Першого віце-прем'єр-міністра України та віце-прем'єр-міністрів України» від 4 лютого 2013 р. № 70 Перший віце-прем'єр-міністр України та віце-прем'єр-міністри України забезпечують виконання покладених на Кабінет Міністрів України завдань і повноважень у відповідних напрямках діяльності; забезпечують підготовку питань для розгляду на засіданнях Кабінету Міністрів України, попередньо розглядають і погоджують проекти законів, актів Президента України, що готуються Кабінетом Міністрів України, та проекти відповідних актів Кабінету Міністрів України, сприяють узгодженню позицій між членами Кабінету Міністрів України, вносять пропозиції щодо порядку денного засідань Кабінету Міністрів України; беруть участь у розгляді питань на засіданнях Кабінету Міністрів

України, мають право бути присутніми на засіданнях Верховної Ради України та її органів, брати участь у роботі колегій міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, засіданнях Ради міністрів Автономної Республіки Крим; забезпечують взаємодію Кабінету Міністрів України з Президентом України та Верховною Радою України з питань діяльності Кабінету Міністрів України, інших органів виконавчої влади; здійснюють за рішенням Кабінету Міністрів України керівництво консультативними, дорадчими та іншими допоміжними органами, що утворюються Кабінетом Міністрів України; представляють в установленому порядку Кабінет Міністрів України у відносинах з іншими органами, підприємствами, установами та організаціями в Україні та за її межами; ведуть переговори і підписують міжнародні договори України відповідно до наданих їм повноважень; здійснюють інші передбачені законами повноваження.

Таким чином, Бойко Юрій Анатолійович з 11.03.2010 по 27.02.2014, обіймаючи в органах державної влади посаду Міністра палива та енергетики (енергетики та вугільної промисловості) України, Першого віце-прем'єр-міністра Кабінету Міністрів України, був представником влади, а також виконував організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції, тобто був службовою особою, уповноваженою на виконання функцій держави.

Проте, перебуваючи на посаді Міністра палива та енергетики України, Міністра енергетики та вугільної промисловості України, а в подальшому на посаді Першого віце-прем'єр-міністра Кабінету Міністрів України Бойко Юрій Анатолійович всупереч інтересам держави використав надані йому повноваження та ставши учасником підконтрольної Курченку С.В. злочинної організації, у співучасті з іншими не встановленими на теперішній час досудовим розслідуванням службовими особами Міністерства палива та енергетики України, Міністра енергетики та вугільної промисловості України, Кабінету Міністрів України, Аукціонного комітету з продажу нафти, газового конденсату, скрапленого газу та вугілля, НАК «Нафтогаз України» та іншими особами, вчинив умисний злочин проти власності за наступних обставин.

З 2000 року виробники скрапленого газу ПАТ «Укргазвидобування», ПАТ «Укрнафта» щомісячно здійснювали його продаж для потреб населення виключно на біржових аукціонах, у порядку визначеному постановою Кабінету Міністрів України від 04.04.2000 № 599 «Про запровадження аукціонів з продажу нафти, газового конденсату, природного, скрапленого газу та вугілля» та від 03.10.2011 № 1064 «Про деякі питання організації та проведення біржових аукціонів з продажу нафти сирової, газового конденсату власного видобутку і скрапленого газу».

До 2009 року на спеціалізованих аукціонах з продажу скрапленого газу покупцями скрапленого газу для потреб населення протягом вказаного періоду та монопольними операторами ринку реалізації скрапленого газу населенню були спеціалізовані підприємства з газопостачання та газифікації (далі – підприємства структури облгазів), їх дочірні та інші юридичні особи різних

форм власності, у тому числі і з часткою державної форми власності, а саме НАК «Нафтогаз України».

Такі підприємства мали власну виробничу матеріально-технічну базу, спеціально обладнаний транспорт, власний обмінний фонд балонів, виробничі підрозділи з достатньо підготовленими кадрами для планового та невідкладного (аварійного) виконання повного комплексу робіт щодо забезпечення безпеки та безаварійності при постачанні скрапленого газу населенню, тощо.

Окрім того, існувала усталена система прийняття заявок від населення на придбання скрапленого газу для побутових потреб через сільські ради та інші органи місцевого самоврядування, які в подальшому спрямовувалися до підприємств структури облгазів, де за вказаних обставин накопичувалася статистична інформація про обсяги скрапленого газу, необхідні для задоволення побутових потреб населення відповідних регіонів, визначених зонами обслуговування конкретного підприємства.

При цьому, ціни реалізації скрапленого газу для забезпечення потреб населення були значно нижчими ніж ціни для комерційного використання.

Статтею 4-1 Закону України «Про нафту і газ» визначено, що підприємства, частка держави у статутному капіталі яких 50 відсотків та більше, господарські товариства, 50 відсотків та більше акцій (часток, паїв) яких знаходяться у статутних капіталах інших господарських товариств, акціонером яких є держава і володіє в них контрольним пакетом акцій щомісячно здійснюють продаж нафти сирової і газового конденсату власного видобутку, видобутих на підставі спеціальних дозволів на користування нафтогазоносними надрами (крім обсягів, що використовуються на власні технологічні потреби), а також скрапленого газу – виключно на біржових аукціонах.

Стартова ціна (без урахування податку на додану вартість та витрат на транспортування, постачання і зберігання) на біржових аукціонах для нафти та газового конденсату визначається на підставі митної вартості нафти за даними центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, за 15 днів, що передують даті реєстрації заявок на проведення біржового аукціону, та з урахуванням надбавки за якість для нафти сирової і газового конденсату. Зниження ціни на нафту або на газовий конденсат на біржових аукціонах нижче стартової ціни не допускається.

Порядок організації та проведення біржових аукціонів з продажу нафти сирової і газового конденсату власного видобутку, скрапленого газу, визначення стартових цін на таких аукціонах, надбавок за якість для нафти сирової і газового конденсату, а також порядок визначення обсягів реалізації на біржових аукціонах скрапленого газу для потреб населення встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Відповідно до п. п. 6, 7 Постанови Кабінету Міністрів України № 599 від 04.04.2000 «Про запровадження аукціонів з продажу нафти, газового конденсату, природного, скрапленого газу та вугілля» (в редакції станом на

27.12.2006) Аукціонним комітетом з продажу нафти, газового конденсату, природного, скрапленого газу та вугілля, Міністерством палива та енергетики разом з Міністерством економіки розробляється та затверджується графік проведення спеціалізованих аукціонів з продажу скрапленого газу для потреб населення з визначенням їх обсягів і джерел надходження.

Раду міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київську та Севастопольську міські державні адміністрації разом з НАК «Нафтогаз України» зобов'язано подавати Міністерству економіки України до 15 числа місяця, в якому проводиться спеціалізований аукціон з продажу скрапленого газу для задоволення побутових потреб населення регіонів, інформацію про обсяг скрапленого газу за формою, затвердженою Міністерством економіки України за погодженням Міністерством палива та енергетики України (у наступних редакціях: Міністерством економічного розвитку і торгівлі України за погодженням з Міністерством енергетики та вугільної промисловості України).

У редакції станом на 21.07.2010 п. 7 доповнено та удосконалено: Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям подавати щороку до 20 січня Міністерству палива та енергетики України та аукціонному комітетові за формою, затвердженою аукціонним комітетом, зведену інформацію з обґрунтуванням кількості суб'єктів господарювання, що реалізують скраплений газ населенню у відповідному регіоні, зареєстрованих газобалонних установок у відповідному регіоні, газобалонних установок, що перебувають на обслуговуванні у кожного суб'єкта господарювання, що реалізують скраплений газ населенню у відповідному регіоні, а також обсягу середньорічного споживання скрапленого газу однією газобалонною установкою за попередні два роки.

Державна податкова адміністрація (Державна податкова служба) за поданням Міністерства палива та енергетики України разом з Національною акціонерною компанією «Нафтогаз України», Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями проводять контроль за цільовим використанням скрапленого газу, реалізованого на спеціалізованих аукціонах з його продажу для потреб населення (пункт 7 доповнено Постановою КМ № 601 від 21.07.2010).

У редакції станом на 19.01.2011 п. 7 доповнено абзацами: продавці, які реалізують скраплений газ для потреб населення на спеціалізованих аукціонах, подають Міністерству енергетики та вугільної промисловості України у строки та за формою, визначеними Міністерством, інформацію (щодо кожного аукціону в розрізі суб'єктів підприємницької діяльності, що здійснюють операції з реалізації скрапленого газу для потреб населення) про укладені за результатами проведення спеціалізованих аукціонів договори купівлі-продажу скрапленого газу, обсяги фактичного його відвантаження та стан розрахунків між продавцями та покупцями.

Міністерство енергетики та вугільної промисловості України подає до Державної податкової служби (щодо кожного аукціону в розрізі суб'єктів підприємницької діяльності, що здійснюють операції з реалізації скрапленого газу для потреб населення), інформацію про укладені за результатами спеціалізованого аукціону договори купівлі-продажу скрапленого газу – протягом п'яти днів з дня проведення аукціону; узагальнену інформацію про операції з реалізації скрапленого газу для потреб населення, придбаного на спеціалізованому аукціоні, – протягом п'яти днів з дня останнього надходження інформації від суб'єктів підприємницької діяльності (доповнено новими абзацами згідно з постановою КМ України № 54 від 19.01.2011).

Згідно абзацу 4 п. 11 «Положення про організацію та проведення аукціонів з продажу нафти, газового конденсату, природного, скрапленого газу та вугілля», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 599 від 04.04.2000 (в редакції станом на 06.04.2009) покупець, учасник спеціалізованого аукціону, має право подати зазначену заявку у разі реалізації ним скрапленого газу, придбаного на попередньому спеціалізованому аукціоні, виключно населенню.

Абзацом 22 п. 12 вказаного Положення у редакції станом на 23.12.2009 визначено, що «покупець повинен подати біржі за формою, затвердженою комітетом, довідку, погоджену із заінтересованими органами виконавчої влади та виконавчими органами міських рад, про обсяг та напрями реалізації скрапленого газу, придбаного ним на попередньому спеціалізованому аукціоні. Узагальнені матеріали біржа подає аукціонному комітетові (зміни внесені згідно з постановою КМ України № 1405 від 23.12.2009).

У подальшому Кабінетом Міністрів України від 03.10.2011 прийнято постанову № 1064 «Про деякі питання організації та проведення біржових аукціонів з продажу нафти сирової, газового конденсату власного видобутку і скрапленого газу», відповідно до якої постанова Кабінету Міністрів України від 04.04.2000 № 599 втратила чинність та запроваджено новий порядок.

Відповідно до п. п. 3, 4 постанови Кабінету Міністрів України від 03.10.2011 № 1064 «Деякі питання організації та проведення біржових аукціонів з продажу нафти сирової, газового конденсату власного видобутку і скрапленого газу» Рада міністрів АР Крим, обласні, Київська та Севастопольська міська державна адміністрація (Управління житлово-комунального господарства і паливно-енергетичного комплексу, Управління паливно-енергетичного комплексу та використання природних ресурсів тощо) подавали щороку Міністерству енергетики та вугільної промисловості України зведену інформацію за встановленою формою із зазначенням і обґрунтуванням кількості суб'єктів господарювання, що реалізують скраплений газ для потреб населення, зареєстрованих газобалонних установок, що перебувають на обслуговуванні у таких суб'єктів господарювання у відповідному регіоні, а також обсягу середньорічного споживання скрапленого газу однією газобалонною установкою за попередні два роки та подавали Міністерству

економічного розвитку і торгівлі, інформацію про обсяг скрапленого газу для потреб населення.

Згідно з п.п. 73, 74 Порядку організації та проведення біржових аукціонів з продажу нафти сирової, газового конденсату власного видобутку і скрапленого газу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 03.10.2011 № 1064: покупці скрапленого газу для потреб населення подають біржі до 15 числа місяця, в якому проводиться спеціалізований аукціон, інформацію про планові обсяги потреби регіону в скрапленому газі для потреб населення та планові обсяги закупівлі такого газу.

Біржа узагальнює зазначену інформацію та подає її протягом двох робочих днів аукціонному комітетові для визначення обсягу реалізації скрапленого газу на спеціалізованих аукціонах.

Покупці скрапленого газу для потреб населення подавали біржі довідку про обсяг та напрямки реалізації скрапленого газу, придбаного ними на попередньому спеціалізованому аукціоні, що погоджена із Радою міністрів Автономної Республіки Крим, відповідною обласною, Київською та Севастопольською міською державною адміністрацією, для узагальнення та подання інформації аукціонному комітетові.

У період з 2008 року до 2010 року Курченко С.В., знаходячись в містах Харкові, Києві та інших невстановлених слідством місцях, з метою системного вчинення розтрати та заволодіння чужим майном в особливо великих розмірах шляхом зловживання службовими особами своїм службовим становищем; підроблення документів; шахрайства; фіктивного підприємництва, тобто створення та придбання суб'єктів підприємницької діяльності (юридичних осіб) з метою прикриття незаконної діяльності, вчинюваних повторно, що заподіяло велику матеріальну шкоду державі, банкам та іншим юридичним особам; ухилення від сплати податків та інших обов'язкових платежів, легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом в особливо великих розмірах, спільно з Салом С.В., Агафоновим В.В., Динником О.В., а також іншими невстановленими слідством особами в кількості більше п'яти осіб створив для вчинення зазначених злочинів злочинну організацію, в подальшому втягуючи у її злочинну діяльність інших осіб та зорганізувавшись у стійке об'єднання, діюче за єдиним відомим всім учасникам злочинної організації планом, з розподілом функцій учасників групи, спрямованих на досягнення єдиної злочинної мети.

Відповідно до розподілу ролей Курченко С.В. здійснював керівництво злочинною організацією, намічав й розробляв плани певних злочинів, об'єднував інших співучасників, розподіляв ролі між ними, координував діяльність співучасників, розподіляв їхні обов'язки та функції, визначав об'єкти злочинів, в першу чергу – в паливно-енергетичній сфері господарських стосунків, здійснював організаційне та матеріальне забезпечення діяльності злочинної організації, шляхом підтримання зв'язків зі службовими особами органів державної влади та управління забезпечував усунення перешкод у реалізації злочинних задумів та сприяння їм.

Кожен учасник злочинної організації був обізнаний із загальним планом вчинення злочину, знав, які конкретно функції згідно такого плану покладаються безпосередньо на нього, та те, що інші очевидні для всіх і обов'язкові для вчинення злочинів пункти плану виконуються іншими учасниками злочинної організації.

Одним із напрямків діяльності злочинної організації під загальним керівництвом Курченка С.В. було фіктивне підприємництво, тобто створення та придбання цілого ряду суб'єктів підприємницької діяльності з метою прикриття злочинів та незаконної діяльності вказаної групи, надання їй видимості законності. Вказаним напрямком діяльності згідно узгодженого розподілу ролей керував та безпосередньо займався Сало С.В.

У подальшому протягом 2010-2011 років було втягнуто і інших невстановлених слідством осіб. Було вибудовано структуру злочинної організації з поділом на структурні підрозділи, зокрема департаменти, кожен з яких займався певним напрямком діяльності злочинної організації. Кожен із учасників злочинної організації мав чітко визначені права та обов'язки, штат підлеглих осіб, як обізнаних із суттю вчинюваних злочинів, так і тих, які не усвідомлювали злочинний характер вчинюваних ними дій.

У 2008 році у членів злочинної організації під загальним керівництвом Курченка С.В. виник злочинний умисел, спрямований на заволодіння значними обсягами скрапленого газу по в декілька разів нижчим від ринкових цінам.

З метою реалізації злочинного умислу членами вказаної злочинної організації під керівництвом Курченка С.В. розроблено детальний план вчинення злочину, згідно з яким передбачалося здійснити протиправне заволодіння значними обсягами належного державним підприємствам скрапленого газу шляхом його придбання за нижчими від ринкових цінами, визначеними для випадків реалізації скрапленого газу для потреб населення, хоча насправді планувалася подальша його реалізація комерційним структурам через мережу підконтрольних підприємств та отримання злочинного прибутку.

Оскільки такий вид діяльності передбачав необхідність отримання дозволу Держгірпромнагляду України, наявність значної матеріально-технічної бази, залучення реальних спеціалістів у вказаній сфері та у подальшому підтвердження факту реалізації газу населенню, за відсутності наміру реалізовувати навіть частину придбаного за вказаних обставин скрапленого газу населенню групою осіб під керівництвом Курченка С.В. у не встановлений слідством час протягом 2008 року прийнято рішення про створення та придбання низки підприємств, яким шляхом оформлення підроблених документів надати видимість законності діяльності на ринку реалізації скрапленого газу населенню, правомочності участі у спеціалізованих аукціонах та наявності можливості і наміру подальшої реалізації скрапленого газу саме населенню.

З цією метою у 2009 – 2010 роках створено (придбано) 12 підприємств з ознаками фіктивності, а саме: ТОВ «Черкаси-Газснаб», ТОВ «Кримбутангаз», ТОВ «Київоблпропангаз», ТОВ «Луганськпропангаз», ТОВ «Луганськснабгаз»,

ТОВ «Укрхарківгазпостачання-2009», ТОВ «Донецьк-Побутскрапгаз», ТОВ «Модус-Вівенді», ТОВ «Чернівці-СПБТ», ТОВ «Запорожгаз-2000», ТОВ «Харків-СПБТ» та ТОВ «Харківспецгазснаб», які фактично не мали відповідної структури та матеріально-технічної бази для постачання скрапленого газу населенню.

Окрім того, вчинення вказаного злочину через наявність відповідного нормативного регулювання та в силу усталених відносин у сфері реалізації скрапленого газу населенню не могло бути розпочатим без отримання необхідних погоджень від керівників міністерств, та інших центральних органів виконавчої влади, обласних державних адміністрацій, службових осіб НАК «Нафтогаз України» та ДК «Газ України», групою осіб під керівництвом Курченка С.В. у невстановлений слідством час та місці протягом 2008-2009 років також заплановано їх залучення до реалізації злочинних намірів щодо незаконного заволодіння скрапленим газом.

Крім того, зважаючи на очевидність злочинних дій, було сплановано втягнення у вчинення злочину вищих посадових осіб державних органів влади та правоохоронних органів, для забезпечення прикриття ними вказаної вище злочинної діяльності, потурання їй та усунення будь-яких перешкод у реалізації злочинного задуму, у тому числі шляхом бездіяльності вказаних органів в частині виконання функцій щодо попередження, виявлення та розкриття злочинних проявів у сфері закупівлі та реалізації скрапленого газу для потреб населення.

Згідно розробленого групою осіб під керівництвом Курченка С.В. злочинного плану, починаючи з 2009 року службові особи обласних державних адміністрацій, на території областей яких планувалося вчинення злочину, спільно зі службовими особами НАК «Нафтогаз України», на підставі пункту 7 постанови Кабінету Міністрів України № 599 повинні були подати Міністерству економіки інформацію про наперед визначені необґрунтовано значно завищені обсяги скрапленого газу, необхідного нібито для задоволення побутових потреб населення семи областей України.

У свою чергу службові особи Міністерства палива та енергетики України, Міністерства енергетики та вугільної промисловості України, Міністерства економіки України, Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, члени аукціонного комітету та інші залучені до процесу реалізації через спеціалізовані аукціони з продажу скрапленого газу особи, маючи досвід у сфері реалізації скрапленого газу, зокрема володіючи інформацією за попередні роки про планову газифікацію районів України, погіршення демографічних показників, а відповідно зменшення фактичної потреби населення України у скрапленому газі, при очевидній нелогічності значного збільшення потреб населення у скрапленому газі, будучи обізнаними із усталеними на той час відносинами з реалізації скрапленого газу населенню, та згідно досягнутих попередніх злочинних домовленостей, без будь-якої перевірки наданої інформації про потреби населення регіону у скрапленому газі, мали визнати їх

достовірними та дозволити реалізацію відповідних завищених обсягів скрапленого газу нібито для потреб населення.

Усі співучасники злочину розуміли або байдуже ставилися до того, для яких насправді потреб купувався скраплений газ за пільговими цінами.

Оскільки підконтрольні групі осіб під керівництвом Курченка С.В. підприємства не реалізовували скраплений газ населенню і не мали цього на меті, згідно з розробленим злочинним планом було передбачено складання довідок про обсяг та напрями реалізації скрапленого газу, придбаного ними на попередньому спеціалізованому аукціоні, із внесенням до них завідомо недостовірних відомостей про обсяги та напрями реалізації скрапленого газу саме населенню регіону, які службові особи відповідних обласних державних адміністрацій, будучи обізнаними про недостовірність відомостей, зазначених у них, діючи на виконання розробленого злочинного плану, повинні були погоджувати, підтвердивши неіснуючий факт реалізації скрапленого газу населенню зазначеними підприємствами.

Зокрема, згідно з розробленим групою осіб під керівництвом Курченка С.В. злочинним планом у 2009 - 2010 роках на території Черкаської, Харківської, Київської, Донецької, Луганської, Чернівецької, Запорізької областей розпочато вчинення вказаного злочину шляхом забезпечення реалізації на спеціалізованих аукціонах скрапленого газу, призначеного для потреб населення, вказаним вище 12 підприємствам з ознаками фіктивності, які насправді населенню газ не реалізовували, а купували його для подальшого продажу суб'єктам підприємницької діяльності.

Про вчинення вже триваючого з 2009 року злочину, у березні 2010 року стало відомо заступнику голови Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки народному депутату України Бойку Ю.А., який 09.03.2010, тобто за 2 дні до призначення на посаду Міністра палива та енергетики України (11.03.2010), на підставі колективного звернення від 01.03.2010 про порушення на ринку скрапленого газу, направив відповідне депутатське звернення до Генеральної прокуратури України та інших відповідальних центральних органів державної влади про перевірку діяльності підприємств, які входили до групи компаній Курченка С.В.

Зважаючи на описану ситуацію та виявлення Бойком Ю.А. діяльності злочинної організації Курченка С.В., членами злочинної організації прийнято та реалізовано рішення про втягнення у вчинення злочину Міністра палива та енергетики України (далі Міністра енергетики та вугільної промисловості) Бойка Ю.А., а також службових осіб обласних державних адміністрацій та службових осіб НАК «Нафтогаз України», ДК «Газ України», які перебували у сфері управління Міністерства енергетики та вугільної промисловості України. Зокрема було прийнято та реалізовано рішення стосовно втягнення у вчинення злочину першого заступника директора ДК «Газ України» Масс Оксани Миколаївни, на яку згідно наказу директора ДК «Газ України» № 170 від 27.05.2011 «Про розподіл обов'язків між директором ДК «Газ України» та його

заступниками» (із змінами та доповненнями), статуту ДК «Газ України» затвердженого наказом Міністерством палива та енергетики і зареєстрованого 25.01.2011 покладалась обов'язки по контролю за цільовим використанням скрапленого газу, придбаного на спеціалізованих аукціонах для побутових потреб населення, по забезпеченню розвитку збуту скрапленого газу, проведення моніторингу ринку скрапленого газу, забезпеченню участі Компанії у проведенні аукціонів з визначення постачальників та покупців скрапленого газу, організації проведення інформаційно-аналітичної роботи, направленої на оптимізацію формування, виділення та використання ринку енергоносіїв, обов'язки по координації діяльності підприємств з газопостачання та газифікації і вдосконалення системи управління в газовому господарстві України; організацію забезпечення безаварійної експлуатації систем газопостачання природним і зрідженим газом, їх технічного обслуговування, поточного та капітального ремонту.

Так, протягом першого півріччя 2010 року Курченко С.В. за невстановлених слідством обставин підбурих на участь у злочинній організації та вчинюваних нею злочинів на той час Міністра палива та енергетики України (далі Міністра енергетики та вугільної промисловості) Бойка Ю.А. та першого заступника директора ДК «Газ України» Масс О.М., які при очевидній вищеописаній нелогічності значного збільшення обсягів реалізації скрапленого газу для потреб населення семи областей України (Харківської, Донецької, Київської, Луганської, Черкаської, Чернігівської та Запорізької), у деяких періодах в понад 29 разів, маючи значний досвід роботи у вказаній вище сфері та будучи обізнаними із усталеними на той час відносинами з реалізації скрапленого газу населенню, згідно досягнутих попередніх злочинних домовленостей, без будь-якої перевірки наданої інформації про реальні потреби населення регіону у скрапленому газі, систематично, протягом тривалого періоду часу, визнавали такі завищені обсяги реалізації скрапленого газу достовірними та дозволяли реалізацію відповідних завищених обсягів скрапленого газу ніби для потреб населення.

Водночас Бойку Ю.А. було доведено до відома про суть вчинюваного злочину, визначено його роль у злочинній діяльності.

Так, Бойко Ю.А. мав не тільки бездіяти як Міністр палива та енергетики України (далі Міністра енергетики та вугільної промисловості) щодо припинення відомого йому злочину, а і здійснювати забезпечення його вчинення по лінії Міністерства палива та енергетики України (далі Міністерства енергетики та вугільної промисловості України) і перебуваючих у сфері його управління підприємств НАК «Нафтогаз України» та ДК «Газ України», у тому числі втягуючи у вчинення злочину інших необхідних співучасників та унеможливаючи виявлення та припинення вчинення злочину.

Зокрема, призначений 11.03.2010 на посаду Міністра палива та енергетики України (далі Міністр енергетики та вугільної промисловості України) Бойко Ю.А. згідно досягнутих зі злочинною організацією Курченка С.В.

домовленостей, зловживаючи своїм службовим становищем, не вживав жодних активних дій спрямованих на припинення вчинюваного з травня 2009 року злочинною організацією злочину, не направляв подання до державної податкової служби України на проведення перевірок покупців скрапленого газу на спеціалізованих аукціонах щодо цільового використання реалізованих обсягів скрапленого газу у відповідності з вимогами постанови Кабінету Міністрів України від 04.04.2000 р. №599 «Про запровадження аукціонів з продажу нафти, газового конденсату, природного, скрапленого газу та вугілля».

Як учасник злочинної організації, у подальшому Міністр енергетики та вугільної промисловості України Бойко Ю.А. почав вживати активні спрямовані на прикриття вчинюваних нею злочинів та полегшення реалізації злочинних задумів, ставши їх безпосереднім співвиконавцем, свідомо не виконуючи свої завдання, функції та обов'язки.

Зокрема, за результатами селекторної наради від 30.08.2011 під головуванням Першого віце-прем'єр-міністра України – Міністра економічного розвитку і торгівлі Ключова А.П. ним доручено в одноденний строк Міністерству енергетики та вугільної промисловості (далі Міненерговугілля) підготувати та надати Кабінетові Міністрів України вичерпну інформацію щодо обсягів реалізації скрапленого газу на аукціонах для забезпечення потреб населення, в розрізі регіонів, а також стосовно цільового використання реалізованих обсягів скрапленого газу.

Вказане доручення фактично не було виконано, після чого до Кабінету Міністрів України листом від 01.09.2011 за №КМ/4-31-642П направлено відповідь від імені заступника Міністра енергетики та вугільної промисловості Макухи В.О., у якій зазначено, що контроль за цільовим використанням скрапленого газу, реалізованого на спеціалізованих аукціонах з його продажу для потреб населення знаходиться в межах компетенції Державної податкової служби України (далі ДПС), що суперечить постанові Кабінету Міністрів України № 599 від 04.04.2000 «Про запровадження аукціонів з продажу нафти, газового конденсату, природного, скрапленого газу та вугілля».

У зв'язку з цим, Перший віце-прем'єр-міністр України – Міністр економічного розвитку і торгівлі Ключов А.П. доручив Міністру енергетики та вугільної промисловості Бойку Ю.А. та начальнику ДПС Захарченку В.Ю. в одноденний строк надати Кабінетові Міністрів України інформацію щодо обсягів реалізації скрапленого газу для населення у розрізі покупців за регіонами України на спеціалізованих аукціонах, проведених протягом 2010-11 років, а також стосовно цільового використання реалізованих обсягів зазначеного газу.

Вказане доручення також було виконано формально, а саме в листі від імені заступника Міністерства енергетики та вугільної промисловості України Макухи В.О. датованого 13.09.2011 за № КМ/4-31-2187 надано відповідь про те, що в попередній відповіді вже було надано інформацію щодо обсягів реалізації скрапленого газу для населення на аукціонах. При цьому фактично таку інформацію в розрізі покупців надано не було. Окрім того, до відповіді

додано копію листа ДПС наданого з порушеного питання. Але в цій відповіді ДПС зазначає, що заходи щодо контролю за цільовим використанням скрапленого газу, реалізованого на спеціалізованих аукціонах з його продажу для потреб населення будуть вжиті тільки після направлення до ДПС Міністерством енергетики та вугільної промисловості України відповідного подання в розрізі суб'єктів підприємницької діяльності.

У зв'язку з цим, Перший віце-прем'єр-міністр України – Міністр економічного розвитку і торгівлі Ключев А.П. доручив під особисту відповідальність Бойку Ю.А. в одноденний строк надати Кабінетові Міністрів України вичерпну інформацію із згаданих питань та надати відповідне подання ДПС для проведення перевірки цільового використання скрапленого газу у відповідності з вимогами постанови Кабінету Міністрів України від 04.04.2000 №599 «Про запровадження аукціонів з продажу нафти, газового конденсату, природного, скрапленого газу та вугілля».

На виконання доручення Кабінету Міністрів України Міненерговугіллям внесено до ДПС подання від 22.09.2011 №03/31-3447 щодо перевірки не підконтрольних злочинній організації Курченка С.В. підприємств, а лише вибірково декількох підприємств, які реалізували менше 30 % від загальних обсягів реалізації скрапленого газу на спеціалізованих аукціонах.

Перевірка з вказаних питань була проведена по регіонах, при цьому жодного з 12 фіктивних підприємств, а саме ТОВ «Київоблпропангаз», ТОВ «Черкаси-Газснаб», ТОВ «Харківспецгазснаб», ТОВ «Донецьк - Побутскрапгаз», ТОВ «Чернівці - СПБТ», ТОВ «Кримбутангаз», ТОВ «Луганськпропангаз», ТОВ «Луганськснабгаз», ТОВ «Модус-Вівенді», ТОВ «Харків-СПБТ», ТОВ «Укрхарківгазпостачання-2009», ТОВ «Запорожгаз-2000» не було перевірено.

У той же час, з метою полегшення вчинення злочину шляхом усунення контролю за цільовим використанням реалізованого на спеціалізованих аукціонах скрапленого газу та зняття з себе відповідальності за організацію і направлення подань до ДПС на проведення контролю за цільовим використанням скрапленого газу, Бойко Ю.А., в порушення Регламенту Кабінету Міністрів України, не звертаючи увагу на доручення Кабінету Міністрів України, організував розробку та направлення на розгляд Кабінету Міністрів України проект постанови Кабінету Міністрів України про «Деякі питання організації та проведення біржових аукціонів з продажу нафти сирової, газового конденсату власного видобутку і скрапленого газу».

Так, дорученнями Кабінету Міністрів України від 01.03.2011 № 10550/1/1-11, від 18.07.2011 № 10550/4/1-11, 27.08.2011 № 10550/6/1-11 та від 13.09.2011 № 10550/8/1-11, доручалось саме Мінекономрозвитку разом з іншими заінтересованими центральними органами виконавчої влади, у тому числі з Міненерговугілля, опрацювати питання вдосконалення механізму організації та проведення біржових аукціонів з продажу нафти сирової і газового конденсату власного видобутку та скрапленого газу на внутрішньому ринку та внести до Кабінету Міністрів України відповідний урядовий акт.

Всупереч описаним дорученням, Міністр енергетики та вугільної промисловості України Бойко Ю.А. 22.09.2011 подав власний проект відповідного акту до Кабінету Міністрів України на розгляд та, без проходження цим актом всієї процедури опрацювання в Секретаріаті Кабінету Міністрів України всупереч пункту 3, параграфу 17, глави 2 Регламенту Кабінету Міністрів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18.07.2007 № 950 (в редакції на 2011 рік) 03.10.2011 вніс його проект на засідання Кабінету Міністрів України.

На вказаному засіданні без належного обговорення та без вислуховування позицій заінтересованих органів поданий Бойком Ю.А. проект постанови був прийнятий Прем'єр-Міністром України Азаровим М.Я., який доручив Міненерговугілля оформити проект постанови у триденний строк відповідно до регламентних вимог.

Внесений Міністром енергетики та вугільної промисловості України Бойком Ю.А. проект постанови про «Деякі питання організації та проведення біржових аукціонів з продажу нафти сирової, газового конденсату власного видобутку і скрапленого газу» по змісту в більшій його частині не відповідав тому проекту акту, який був направлений ним же 30.08.2011 для погодження до Міністерства фінансів України, ДПС, та 14.09.2011 до Міністерства юстиції України для проведення правової експертизи.

Супровідним листом № КМ/1-31-773П від 06.10.2011 Бойко Ю.М. направив до Кабінету Міністрів України проект постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання організації та проведення біржових аукціонів з продажу нафти сирової, газового конденсату власного видобутку і скрапленого газу» без матеріалів (додатків) згідно вимог Регламенту Кабінету Міністрів України.

Надалі проект Міністерства енергетики та вугільної промисловості, не дивлячись на цілу низку порушень, допущених при його підготовці, опрацюванні та поданні до розгляду, був підписаний Прем'єр-Міністром України Азаровим М.Я. як постанова Кабінету Міністрів України від 03.10.2011 № 1064 «Про деякі питання організації та проведення біржових аукціонів з продажу нафти сирової, газового конденсату власного видобутку і скрапленого газу».

Однак, вказаною постановою, порівняно з попереднім нормативним документом, який регулював відносини із вказаних питань, були виключені положення про механізм контролю за цільовою реалізацією скрапленого газу з визначенням відповідального за такий контроль центрального органу виконавчої влади та положення щодо закріплення контрольних повноважень працівників Міністерства енергетики та вугільної промисловості в частині опрацювання, аналізу, моніторингу ринку скрапленого газу.

Таким чином Бойко Ю.А. забезпечив послаблення контролю за цільовим використанням реалізованого на спеціалізованих аукціонах скрапленого газу та зняття з себе відповідальності за організацію і направлення подань до ДПС на проведення контролю за цільовим використання скрапленого газу.

Крім того Бойко Ю.А., продовжуючи зловживати своїм службовим становищем, починаючи з грудня 2011 грудня не забезпечив виконання доручення Першого віце-прем'єр-міністра України – Міністра економічного розвитку і торгівлі Ключова А.П. від 02.12.2011 №58329/0/1-11 стосовно здійснення щомісячної реалізації скрапленого газу для потреб населення на спеціалізованих аукціонах по регіонах України у обсягах не менших, ніж визначено у додатку до цього доручення, де з метою збалансування обсягів забезпечення населення скрапленим газом були розроблені нормативи його споживання по областях.

Всупереч вимогам вказаного доручення скраплений газ реалізовувався й надалі у значно завищених об'ємах, які очевидно не відповідали фактичним потребам населення у скрапленому газі.

Отримавши за вказаних обставин явно незаконний доступ до участі у спеціалізованих аукціонах з продажу скрапленого газу для потреб населення, та повне сприяння у вчиненні злочинних дій зі сторони Бойка Ю.А., ТОВ «Укрхарківгазпостачання-2009», ТОВ «Донецьк-Побутскрапгаз», ТОВ «Запорожгаз-2000», ТОВ «Кримбутангаз», ТОВ «Київоблпропангаз», ТОВ «Луганськпропангаз», ТОВ «Луганськснабгаз», ТОВ «Харків-СПБТ», ТОВ «Харківспецгазснаб», ТОВ «Черкаси-Газснаб», ТОВ «Модус-Вівенді» та ТОВ «Чернівці-СПБТ» здійснювали закупівлю скрапленого газу начебто для потреб населення за ціною, яка складає всього 20 відсотків від ринкової ціни на скраплений газ, тобто у протиправний спосіб набувало скраплений газ належний державним підприємствам.

Незаконно придбаний на спеціалізованих аукціонах скраплений газ зазначені товариства використовували у комерційних цілях злочинної організації, всупереч його цільовому призначенню, суб'єктам господарювання, а не для задоволення побутових потреб населення.

Внаслідок зазначених спільних злочинних дій Бойка Ю.А. та членів злочинної організації Курченка С.В., учасником якої він був, вчинено незаконне заволодіння згідно єдиного спільного злочинного умислу майном державних підприємств ПАТ «Укргазвидобування» та ПАТ «Укрнафта», а саме видобутим ними скрапленим газом за заниженими цінами, різниця яких з реальною ринковою вартістю відповідних обсягів реалізації скрапленого газу склала 5 784 608 613, 44 грн.

Так, згідно висновків комплексної судово-економічної та товарознавчої експертизи № 14116/14117/14-45/2123/15-53/7388÷7409/15-45 від 24.04.2015 підтверджено факт заподіяння шкоди ПАТ «Укргазвидобування» у частині в сумі 1 420 368,61 тис. грн. (з ПДВ) внаслідок закупівлі скрапленого газу для потреб населення на спеціалізованих аукціонах ТОВ «Київоблпропангаз», ТОВ «Кримбутангаз», ТОВ «Харків-СПБТ», ТОВ «Харківспецгазснаб», ТОВ «Черкаси-Газснаб», ТОВ «Донецьк-Побутскрапгаз», ТОВ «Укрхарківгазпостачання-2009», ТОВ «Чернівці-СПБТ», ТОВ «Модус-Вівенді», ТОВ «Луганськпропангаз», ТОВ «Луганськснабгаз», ТОВ «Запорожгаз-2000» за період з 01.01.2010 по 28.02.2014 за умови

використання зазначеного скрапленого газу не для потреб населення, а для потреб промислових підприємств, з урахуванням висновків товарознавчого дослідження та згідно п. 1.3 Спільного наказу № 346/1025/685/53, розрахунково підтверджуються в сумі **2 764 511 353,77 грн. (без ПДВ).**

Також, підтверджено факт заподіяння шкоди ПАТ «Укрнафта» у частині нанесення матеріальної шкоди (збитків) в сумі 1 248 607,85 тис. грн. (з ПДВ) внаслідок закупівлі скрапленого газу для потреб населення на спеціалізованих аукціонах ТОВ «Київоблпропангаз», ТОВ «Кримбутангаз», ТОВ «Харків-СПБТ», ТОВ «Харківспецгазснаб», ТОВ «Черкаси-Газснаб», ТОВ «Донецьк-Побутскрапгаз», ТОВ «Укрхарківгазпостачання-2009», ТОВ «Чернівці-СПБТ», ТОВ «Модус-Вівенді», ТОВ «Луганськпропангаз», ТОВ «Луганськснабгаз», ТОВ «Запорожгаз-2000» за період з 01.06.2010 по 28.03.2014 за умови використання зазначеного скрапленого газу не для потреб населення, а для потреб промислових підприємств, з урахуванням висновків товарознавчого дослідження та згідно п. 1.3 Спільного наказу № 346/1025/685/53, розрахунково підтверджуються в сумі **3 020 097 259,67 грн. (без ПДВ).**

За фактами вчинення описаних злочинів на даний час винесені повідомлення про підозру Курченку С.В., Салу С.В., у вчиненні ч. 1 ст. 255, ч. 5 ст. 191 КК України повідомлено про підозру першому заступнику голови Харківської обласної державної адміністрації Дулубу В.Г., першому заступнику голови Черкаської обласної державної адміністрації Рябцеву С.В., заступнику голови Київської обласної державної адміністрації Максименку В.М. у вчиненні злочинів, передбачених ч. 5 ст. 191, ч. 2 ст. 366 КК України, досудове розслідування щодо яких закінчено.

У матеріалах провадження наявні достатні докази для підозри Бойка Юрія Анатолійовича в умисному вчиненні дій, які виразилися в участі у злочинній організації, створеній з метою вчинення тяжких та особливо тяжких злочинів, участі у злочинах вчинюваних такою злочинною організацією, а саме заволодіння чужим майном в особливо великих розмірах групою осіб шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем, тобто кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 255, ч. 5 ст. 191 КК України.

Факти вчинення народним депутатом України Бойком Ю.А. злочинів, передбачених ч. 1 ст. 255, ч. 5 ст. 191 КК України, підтверджуються отриманими в результаті досудового розслідування доказами:

- згідно положення про Міністерство енергетики та вугільної промисловості України, затвердженого Указом Президента України від 06.04.2011 № 382/2011 Міненерговугілля України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади у формуванні та забезпеченні реалізації державної політики в електроенергетичному, ядерно-промисловому, вугільно-промисловому, торфодобувному та нафтогазовому комплексах (далі - паливно-енергетичний комплекс);

- відповідно до постанови Верховної Ради України «Про формування складу Кабінету Міністрів України» від 11.03.2010 № 1968-V Бойко Ю.А. займав посаду у період з 11.03.2010 по 09.12.2010, а у період з 10.12.2010 по 24.12.2012 займав посаду Міністра енергетики та вугільної промисловості України на підставі Указу Президента України від 09.12.2010 №1111/2010, а також наказу Міністра енергетики та вугільної промисловості України від 10.12.2010 №1-к займав посаду Міністра палива та енергетики України;

- Бойко Ю.А. на підставі Указу Президента України №728/2012 від 24.12.2012 зайняв посаду Віце-прем'єр-міністра України у сферах екології, природних ресурсів, енергетики, космічної діяльності, вугільної промисловості та промислової політики та перебував на цій посаді до 27.02.2014, якого було винесено постанову ВРУ «Про звільнення з посад членів Кабінету Міністрів України» від 27.02.2014. №801-VII;

- указами Президента України №598/2000 від 14.04.2000 (далі №382/2011 від 06.04.2011), від 24.12.2012 р. № 731, Законом України "Про Кабінет Міністрів України" від 07.10.2010, Законом України «Про центральні органи виконавчої влади» від 17.03.2011, постановою Кабінету Міністрів України №1540 від 02.11.2006; постанови Кабінету Міністрів України «Про визначення питань, що належать до компетенції Першого віце-прем'єр-міністра України та віце-прем'єр-міністрів України» від 4 лютого 2013 р. № 70;

- наказами Міністра палива та енергетики (енергетики та вугільної промисловості) України «Про функціональні повноваження Міністра та його заступників» від 28.04.2010 №166, 28.07.2010 №276, 01.11.2011 №669;

- розпорядженням голови правління НАК «Нафтогаз України» Бойка Ю.А. № 12-р від 19.01.2005 «Щодо забезпечення населення скрапленим газом». У вказаному розпорядженні вказано на те, що реалізацією скрапленого газу для побутових потреб населення займаються ВАТ з газопостачання та газифікації;

- протоколом огляду інформаційних таблиць по формі 26, 26а НАК «Нафтогаз України» про обсяги реалізації скрапленого газу у період часу з січня по грудень 2010 року, з якого вбачається значне збільшення обсягів заволодіння злочинною організацією Курченка С.В. скрапленим газом, який реалізовувався для побутових потреб населення і припадає на червень 2010 року, одразу після призначення в березні 2010 року на посаду Міністра палива та енергетики України Бойка Ю.А.;

- депутатським зверненням заступника голови Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки народного депутата України Бойка Ю.А. щодо перевірки діяльності підприємств, які входили до групи компаній Курченка С.В., на підставі колективного звернення від 01.03.2010 про порушення на ринку скрапленого газу, направлено до Генеральної прокуратури України та інших матеріалів наглядного провадження №07/2/1-17729-09 щодо перевірки фактів монополізації нафтогазового ринку України. Вказане звернення свідчить про обізнаність Бойка Ю.А. із обставинами вчинюваного злочинною організацією

Курченка С.В. злочину та його виявлення у березні 2010 року;

- згідно постанови Кабінету Міністрів України №599 від 04.04.2000 «Про запровадження аукціонів з продажу нафти, газового конденсату, природного, скрапленого газу та вугілля», яке було зобов'язане та мало можливість здійснювати контроль за цільовим використанням скрапленого газу придбаного на спеціалізованих аукціонах та де накопичувалася вся необхідна для аналітики та контролю інформація;

- дорученнями Першого віце-прем'єр-міністра України – Міністра економічного розвитку і торгівлі Ключова А.П. від 31.08.2011 № 41823/0/1-11, від 08.09.2011 № 41823/2/1-11, від 15.09.2011 № 41823/4/1-11, персональна відповідальність за виконання яких покладалася на Бойка Ю.А., та матеріалами їх неналежного виконання;

- систематичним формальним виконанням доручень Першим віце-прем'єр-міністром України – Міністром економічного розвитку і торгівлі Ключовим А.П., про що останній сам зазначає в своїх дорученнях, при цьому покладаючи на Бойка Ю.В. персональну відповідальність;

- дорученнями Кабінету Міністрів України від 01.03.2011 № 10550/1/1-11, від 18.07.2011 № 10550/4/1-11, від 28.08.2011 № 10550/6/1-11, від 13.09.2011 № 10550/8/1-11 якими до розгляду в Кабінеті Міністрів України проекту постанови “Деякі питання організації та проведення біржових аукціонів з продажу нафти сирової і газового конденсату власного видобутку, скрапленого газу та вугілля” доручалося надати Мінекономрозвитку, а не Міненерговугілля;

- дорученням Першого віце-прем'єр-міністра України – Міністра економічного розвитку і торгівлі Ключова А.П. від 02.12.2011 №58329/0/1-11 стосовно щомісячної реалізації скрапленого газу для потреб населення на спеціалізованих аукціонах по регіонах України у обсягах не менших, ніж зазначено у додатку до доручення у грудні 2011 року та у 2012 році, а також стосовно запровадження організації і проведення біржових аукціонів з продажу скрапленого газу, операцій з його реалізації та відповідями Мінекономрозвитку на це доручення протягом грудня 2011 - 2012 року. В ході виконання вказаного доручення Міністерством економічного розвитку і торгівлі України встановлювались факти дисбалансу між регіонами України в обсягах реалізації скрапленого газу та очевидного його дефіциту в деяких областях, який складав декілька тисяч тон, при цьому в окремих областях, зокрема в Київській, Харківській, Чернівецькій, Черкаській потреби населення цих областей задовольнялись на декілька тисяч тон більше, а іноді і в 25 та більше разів. При цьому Міністерство енергетики та вугільної промисловості України при виконанні вказаного доручення такі факти не встановлювало та не реагувало на такі факти.

- відповіддю Міністерства енергетики та вугільної промисловості, акту службового розслідування від 03.06.2015 року щодо наявності тільки одного подання Міністерства енергетики та вугільної промисловості України до Державної податкової служби України про перевірку цільового використання

скрапленого газу реалізованого на спеціалізованих аукціонах для побутових потреб населення;

- поданням Міненерговугілля до Державної податкової служби України від 22.09.2011 про проведення перевірки цільової реалізації скрапленого газу населенню підприємств структури облгазів, при цьому жодне з підприємств підконтрольних злочинній організації Курченка С.В. до такого списку не ввійшло;

- протоколом огляду інформації НАК «Нафтогаз України», подання Міненерговугілля до Державної податкової служби України від 22.09.2011 та додатку до нього у вигляді аналітичних діаграм, фактом відсутності інших подань за весь період дії з 21.07.2010 року (прийняття Постанови КМУ № 601 від 21.07.2010, якою введено такий механізм контролю) до 03.10.2011 року (прийняття Постанови КМУ №1064 від 03.10.2010, якою такий механізм контролю вже не передбачено).

- протоколом огляду від 04.03.2015 2 проектів постанови Кабінету міністрів України та прийнятої 03.11.2011 за №1064 постанови Кабінету міністрів України, згідно якої встановлено, що зміст проекту постанови №1064 від 03.10.2011 поданий у відповідності до положень регламенту Кабінету міністрів України до заінтересованих осіб (Мінфіну, Мінекономрозвитку, ДПС України, Мінюсту) для погодження листом від 30.08.2011 відрізняється від того, який був повторно надісланий 14.09.2011 до Мінюсту для проведення правової експертизи, зокрема відсутністю механізму контролю за цільовим використанням скрапленого газу реалізованого на спеціалізованих аукціонах для побутових потреб населення. На двох різних проектах є підписи Бойка Ю.А.;

- копіями матеріалів погодження проекту акта Міненерговугілля з Мінфіном та ДПС, зміст яких відрізняється від проекту альтернативного акту. Вказані матеріали підтверджують підміну проекту Постанови КМУ;

- копією листа Мінекономрозвитку від 03.10.2011 № 2402-25/29 про непогодження проекту постанови КМУ «Про деякі питання організації та проведення біржових аукціонів з продажу нафти сирової, газового конденсату власного видобутку і скрапленого газу»;

- актом службового розслідування від 03.06.2015, в якому зазначено, що здійснення контролю цільового використання скрапленого газу придбаного на спеціалізованих аукціонах для побутових потреб населення протягом 2010-11 років відбувалось неефективно, без виявлення ризиків нецільового використання скрапленого газу та дій по їх усуненню. Окрім того, в акті зазначено, низку інших порушень, допущених Міненерговугілля як при організації роботи на ринку скрапленого газу, так і при підготовці, опрацюванні та скеруванні на розгляд Кабінету Міністрів України проекту постанови КМУ «Про деякі питання організації та проведення біржових аукціонів з продажу нафти сирової, газового конденсату власного видобутку і скрапленого газу»;

- показаннями свідка Петренко О.А., яка показала, що здійснення контролю за цільовим використанням скрапленого газу, реалізованого

впродовж 2010-2011 років з боку ДПС та Міненерговугілля відбувалось без вжиття належних заходів щодо аналізу кількісних показників, виявлення ризиків нецільового використання скрапленого газу та дій по їх усуненню. Також вона показала, що внесення 03.10.2010 на засідання уряду проекту постанови не відповідає вимогам Регламенту КМУ, при цьому їх допустив Міністр Бойко Ю.А. Відповідальність за порушення з боку Міненерговугілля з приводу не погодження проекту акта покладається на Міністра Бойка Ю.А. та Прем'єр-міністра України Азарова М.Я. тощо.

- аналогічними показаннями свідка Костенко О.І., яка крім того зазначила, що вибір підприємств, які необхідно було обрати для перевірки був вибірковим. Окрім того, вона зазначила, що документи погодження та висновок Мінюсту було взято з проекту, який опрацьовувався в Секретаріаті КМУ і був направлений листом від 22.09.2011. Вказаний проект акту, який в подальшому був прийнятий за №1064 був внесений в порядок денний засідання уряду незаконно.

- показаннями свідка Савенко М.А., який показав, що дорученням від 15.09.2011 № 41823/4/1-11 доручалось перевірити цільове використання скрапленого газу у відповідності з вимогами Постанови Кабінету Міністрів України «Про запровадження аукціонів з продажу нафти, газового конденсату, природного, скрапленого газу та вугілля» від 04.04.2000 року №599 (із змінами та доповненнями) всіх покупців скрапленого газу, а не вибірково, адже в дорученні чітко зазначено, що необхідно було перевірити цільове використання скрапленого газу реалізованого за 2010-2011 роки на спеціалізованих аукціонах з його продажу для потреб населення, отже всіх його покупців на спецаукціонах.

- показаннями свідка Гребеннікової Л.К., яка показала, що моніторингом ситуації щодо дотримання законодавства під час проведення біржових аукціонів з продажу скрапленого газу проводила. Так вона моніторила показники реалізації скрапленого газу продавцями на спеціалізованих аукціонах покупцям, та відповідно подальшої реалізації скрапленого газу покупцями – господарюючими суб'єктами населенню, всі результати такого моніторингу містяться у відповідях Мінеконорозвитку на вказане доручення. Всі результати такого моніторингу містяться у відповідях Мінеконорозвитку на доручення Першого віце-прем'єр-міністра України – Міністра економічного розвитку і торгівлі Ключова А.П. від 15.09.2011. А також в 2012 році вона за дорученням свого керівника Пендзина О.В. готувала матеріали з описанням вказаної ситуації з метою інформування Міністра економічного розвитку і торгівлі України Порошенка П.О. Перед підготовкою листа №3715-04/13604-06 від 05.04.2012 Міністром економічного розвитку та торгівлі Міністром Порошенка П.А. був підписаний спільний наказ Мінеконорозвитку та Міненерговугілля від 23.04.2012 року про створення нового складу аукціонного комітету з організації проведення аукціонів з продажу нафти, газового конденсату, природного, скрапленого газу на виконання Постанови Кабінету Міністрів України від 03.10.2011 №1064, де головою комітету був зазначений

Міністр Порошенко П.О. та направлений до Міненерговугілля нарочно кимось із управління розвитку ринків, але цей наказ Міністр Міненерговугілля Бойко Ю.А. не підписав.

- згідно показань представника Міністерства енергетики та вугільної промисловості Волович Т.М., положень про департаменти і відділи, постановами КМУ від 04.04.2000 №599 та від 03.11.2011 №1064, відповіді Міненерговугілля від 19.11.2014 №04/31-1018 в Міністерстві енергетики та вугільної промисловості не було визначено відповідальних службових осіб за напрямок роботи щодо контролю цільового характеру використання скрапленого газу;

- згідно показань экс-заступника Міністра енергетики та вугільної промисловості Макухи В.О., останній фактично не керував, закріпленим за ним розподілом обов'язків діяльністю Департаменту з питань нафтової, газової, торф'яної нафтопереробної промисловості та альтернативних видів палива з оперативних питань роботи нафтогазового комплексу стосовно реалізації, добичі, транспортування нафти, газового конденсату, скрапленого газу. Цією діяльністю фактично займався директор вказаного департаменту Кирюшин І.В. При цьому робота в Міненерговугілля Бойко Ю.А. побудував таким чином, що директор любого функціонального департаменту особисто доповідав інформацію Міністру. По питаннях реалізації скрапленого газу на спеціалізованих аукціонах аукціонним комітетом для потреб населення Макусі В.О. взагалі нічого не відомо та з Міністром Бойко Ю.А. ці питання він не обговорював, хоча і був профільним заступником Міністра;

- висновком комплексної судово-економічної та товарознавчої експертизи № 14116/14117/14-45/2123/15-53/7388÷7409/15-45 від 24.04.2015;

- довідками головного державного фінансового інспектора Державної фінансової інспекції України Кузьменка Т.М. Відповідно до яких встановлено різницю між вартістю реалізованого державними підприємствами скрапленого газу за цінами, що встановлювалися за результатами участі у спеціалізованих аукціонах з продажу скрапленого газу населенню та вартістю відповідних обсягів скрапленого газу, розрахованою за цінами, що встановлювалися на комерційних аукціонах;

- вилученою в ході проведення обшуку приміщення Міністерства енергетики та вугільної промисловості України документацією щодо проведення спеціалізованих аукціонів з продажу скрапленого газу для побутових потреб населення;

- інформаціями ПАТ «НАК «Нафтогаз України», ПАТ «Укргазвидобування», ПАТ «Укрнафта» про те, що упродовж 2010 – 2014 років скраплений газ для побутових потреб населення закуповували 12 підприємств з ознаками фіктивності, а саме: ТОВ «Черкаси-Газснаб», ТОВ «Кримбутангаз», ТОВ «Київоблпропангаз», ТОВ «Луганськпропангаз», ТОВ «Луганськснабгаз», ТОВ «Укрхарківгазпостачання-2009», ТОВ «Донецьк-Побутскрапгаз», ТОВ «Модус-Вівенді», ТОВ «Чернівці-СПБТ», ТОВ «Запорожгаз-2000», ТОВ «Харків-СПБТ» та ТОВ «Харківспецгазснаб»;

- інформаціями ПАТ «НАК «Нафтогаз України», ПАТ «Укргазвидобування», ПАТ «Укрнафта» про те, що, починаючи з середини 2010 року комерційні аукціони припинили проводитись у зв'язку з тим, що весь обсяг скрапленого газу почав реалізовуватись на спеціалізованих аукціонах за зниженими цінами;

- вилученою в ході проведення тимчасового доступу до речей та документів в обласних державних адміністраціях документацією щодо направлення звітності з приводу реалізації скрапленого газу для побутових потреб населення;

- інформаціями з Харківської та Чернівецької обласних державних адміністрацій, направлених в Міністерство енергетики та вугільної промисловості України, в яких відсутні підприємства ТОВ «Харків-СПБТ», ТОВ «Харківспецгазснаб» та ТОВ «Чернівці-СПБТ», як підприємства, які реалізують скраплений газ для побутових потреб населення.

- показаннями свідків – членів Аукціонного комітету з продажу нафти, газового конденсату, скрапленого газу та вугілля – Сухомлина О.А., Кирюшина І.В., Бородіна К.В., Корнійчука Є.Г., Куща А.Л., Масс О.М., Прохоренка О.О., Русинського М.П., Волович Т.М., Гребеннікової Л.К. та Міндреску М.О., які вказали на те, що організацією проведення спеціалізованих аукціонів для потреб населення займалося Міністерство енергетики та вугільної промисловості України;

- показаннями свідків – посадових осіб обласних державних адміністрацій, відповідно до яких контроль за цільовим використанням скрапленого газу для побутових потреб населення займалося Міністерство енергетики та вугільної промисловості України;

- показаннями свідків – працівників районних державних адміністрацій, відповідно до показань яких, реалізацією скрапленого газу для побутових потреб населення займалися лише підприємства структури облгазів;

- показаннями свідків – сільських, селищних голів, відповідно до показань яких, реалізацією скрапленого газу для побутових потреб населення займалися лише підприємства структури облгазів;

- показаннями свідків – працівників підприємств структури облгазів, відповідно до показань яких, реалізацією скрапленого газу для побутових потреб населення займалися лише підприємства структури облгазів;

- відповідями районних державних адміністрацій, сільських селищних рад про те, що реалізацією скрапленого газу для забезпечення побутових потреб населення займалися лише підприємства структури облгазів;

- самим фактом наявності у Бойка Ю.А. тривалого досвіду роботи в паливно-енергетичному комплексі, зокрема на керівних посадах: головою правління НАК «Нафтогаз України» (з 2002 по 2005 роки), першим заступником Міністра палива та енергетики (з червня 2003 по березень 2005 роки), заступником Міністром палива та енергетики (з 2006—2007 роки), заступником голови Комітету Верховної Ради з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки (з 2007—2010 роки);

- численними скаргами адресованими до Міненерговугілля від населення та спеціалізованих підприємств з газопостачання та газифікації щодо неналежного забезпечення скрапленням газом населення, фактичної неможливості придбати необхідні обсяги скрапленого газу на спецаукціонах, та формальними відповідями Міненерговугілля на ці скарги.

Таким чином, є підстави вважати, що Бойко Ю.А. вчинив особливо тяжкі злочини, за які передбачено покарання у виді позбавлення волі до 12 років з конфіскацією майна, а тому, відповідно до вимог ст. 183 КПК України щодо нього може бути застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

У провадженні встановлені ризики, які дають достатні підстави вважати, що Бойко Ю.А. може переховуватися від органів досудового розслідування та/або суду; знищити, сховати або спотворити будь-яку із речей чи документів, які мають істотне значення для встановлення обставин кримінального правопорушення, незаконно впливати на свідків, інших підозрюваних у цьому ж кримінальному провадженні; перешкоджати кримінальному провадженню іншим чином; вчинити інше кримінальне правопорушення.

Відповідно до ст. 12 КК України злочини, передбачені ч. 1 ст. 255 та ч. 5 ст. 191 КК України, є особливо тяжкими та передбачають можливість призначення покарання на строк до дванадцяти років позбавлення волі з конфіскацією майна, що вже саме по собі може бути підставою та мотивом переховуватися від слідства та суду.

На вказані ризики також вказує неодноразові неявки Бойка Ю.А. на виклики слідчих до Генеральної прокуратури України, направлені на адресу апарату Верховної ради України.

Також слідство враховує, що Бойко Ю.А. має вагомий статус в суспільстві та паливно-енергетичному секторі, вчинення подібного складного злочину не можливе без залучення інших співучасників із числа в минулому підлеглих працівників, на яких Бойко Ю.А. зможе впливати з метою перешкоджання розслідуванню, як і на інших свідків працівників паливно-енергетичного комплексу та Кабінету міністрів України.

У провадженні висунута та перевіряється версія щодо можливої причетності до вчинення злочину інших осіб, що передбачає можливість погодження показань із співучасниками вчинення злочину та сприяти їм в ухиленні від кримінальної відповідальності.

На наявність заявлених ризиків також вказує і характер вчиненого Бойком Ю.А. злочину, а саме тривалість його вчинення, вчинення злочину у складі злочинної організації, продуманість схеми вчинення, цинічний характер злочинних дій, стійкість сформованих злочинних намірів та дій.

Крім того, запобіжний захід у вигляді утримання під вартою є єдино можливим заходом унеможливлення приховування Бойком Ю.А. від встановлення належного йому на праві власності майна, для накладення на нього арештів з метою забезпечення можливої конфіскації майна, а також майна здобутого злочинним шляхом.

Враховуючи, що Бойко Ю.А. обґрунтовано підозрюється у вчиненні особливо тяжких злочинів неможливо запобігти ризикам, зазначеним в даному клопотанні, шляхом застосування до Бойка Ю.А. більш м'яких запобіжних заходів, ніж тримання під вартою.

За таких обставин виникла необхідність у притягненні Бойка Ю.А. до кримінальної відповідальності, його затриманні та застосуванні до нього запобіжного заходу з метою забезпечення виконання покладених на нього процесуальних обов'язків; запобігання спробам Бойка Ю.А. продовжувати переховуватися від органів досудового розслідування та/або суду; знищити, сховати або спотворити будь-які із речей чи документів, які мають істотне значення для встановлення обставин кримінального правопорушення, незаконно впливати на свідків у цьому ж кримінальному провадженні; перешкоджати кримінальному провадженню іншим чином; вчинити інше кримінальне правопорушення.

Більш м'які, передбачені ст. 176 КПК України, запобіжні заходи не забезпечать виконання Бойком Ю.А. процесуальних обов'язків та не нададуть можливості запобігти вищевказаним ризикам.

Згідно з ч. 2 ст. 80 Конституції України, ч. 1 ст. 27 Закону України «Про статус народного депутата України» народні депутати України не можуть бути без згоди Верховної Ради України притягнуті до кримінальної відповідальності, затримані чи заарештовані.

Відповідно до ч. 2 ст. 482 КПК України притягнення до кримінальної відповідальності народного депутата України, його затримання або обрання стосовно нього запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою чи домашнього арешту не може бути здійснено без згоди Верховної Ради України.

На підставі ч. 4 ст. 482 КПК України особливості порядку притягнення народного депутата України до відповідальності визначаються Конституцією України, Законом України «Про статус народного депутата України», Регламентом Верховної Ради України та Кримінальним процесуальним кодексом України.

Ураховуючи викладене, керуючись ч. 2 ст. 80 Конституції України, ч. 1 ст. 27 Закону України «Про статус народного депутата України», ч. 2 ст. 482 КПК України, ст. 218 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України»,

ПРОШУ:

1. Розглянути це подання і надати згоду на притягнення до кримінальної відповідальності народного депутата України Бойка Юрія Анатолійовича, 09.10.1958 р.н., українця, громадянина України, обраного народним депутатом України по загальнодержавному багатомандатному виборчому округу під номером 1 у списку партії «Опозиційний блок» на позачергових виборах народних депутатів України у 2014 році, який набув повноважень народного депутата України Верховної Ради України VIII скликання 27 листопада 2014 року.

2. Розглянути це подання і надати згоду на затримання та арешт народного депутата України Бойка Юрія Анатолійовича, 09.10.1958 р.н., українця, громадянина України, обраного народним депутатом України по загальнодержавному багатомандатному виборчому округу під номером 1 у списку партії «Опозиційний блок» на позачергових виборах народних депутатів України у 2014 році, який набув повноважень народного депутата України Верховної Ради України VIII скликання 27 листопада 2014 року для звернення до слідчого судді із клопотанням про обрання Бойку Ю.А. запобіжного заходу – тримання під вартою.

Старший прокурор другого відділу
управління процесуального керівництва
у кримінальних провадженнях
слідчих центрального апарату
Генеральної прокуратури України

А. Лупу

ПІДТРИМУЮ
Генеральний прокурор України

В. Шокін

«___» липня 2015 року